

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem n. dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natlače enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Pred prvim vseslovenskim shodom.

Prisrčno pozdravljeni bodite, slovenski možje, ki se zberete v resen posvet, kaj nam storiti, da pred silnimi sovražniki obranimo svojo zemljo, svoj jezik, svoje življenje. Nevarnost je priklopela do vrha in zato se spajamo vsi Slovenci, kolikor nas je od severa do juga in od vzhoda do zahoda, združeni z dragimi nam sotrepčimi brati, isterskimi Hrvati, kakor v jedno dušo, ter iz nje globine kličemo: »Mili Bog! Razsveti nam um v prevažnem trenutku in dodeli ukrepom našim svoj blagoslov! Z neumornim delom hočemo odslej kazati, da smo vredni življenja, ki si nam ga pustil; le zanesi nam!«

Če kdo vidi, da ljubi mu brat stoji pred dejanjem, ki mu odloči ali življenje ali smrt, bode gotovo še zadnje trenutke porabil, da ga opozori na skrite nevarnosti, ki bi ga utegnile pahniti v pogubo, da mu svetuje to in ono, kar mu more pomoči. Tako se tudi »Slov. Gospodar« ne more odreči, da izpregovori v zadnjih trenutkih pred prvim vseslovenskim shodom par besedic, ki mu leže na srcu.

Z izjavo zahtev državnozbornske večine počela se je nam avstrijskim Slovanom zlasti nam Slovencem v zgodovini nova doba. Doslej smo pobirali drobtinice, ki so razkošnim Nemcem padale raz obilno obloženo mizo. Z napomnjeno izjavo pa smo vladi oziroma doslej vladajočim Nemcem na glas rekli: »Odslej hočemo tudi mi pri mizi sedeti ter uživati to, kar uživata vi; to se pravi: zahtevamo enakopravnost vseh avstrijskih narodov itd.« V tem hipu, ko smo to na kratko izrekli, bili bi morali tudi že določno vedeti, kako si to dejansko in v podrobnem mislimo. Tako uči politični katekizem. Čehi natanko znajo, kaj hočejo. Če prašaš danes zadnjega češkega pastirja: »Kaj hočejo vaši možje?« odgovoril ti bo čvrsto: »Kralja češkega videti kronanega«. Če pa prašamo deset naših slovenskih prvakov: »Kaj hočete vi? Kako si mislite enakopravnost na Slovenskem izvršeno itd.?« bodo s pleči zmigavali, ugibali sem ter tja, in vsak bo govoril drugače! To je nedostatek, in popraviti ga, sklical se je vseslovenski in istrsko-hrvaški shod, ki torej ima to svrhu, da se zjedini, kolikor se tiče nas, v podrobnostih tega, kar je v izjavi državnozbornske večine izrečeno splošno. Vseslovenski shod potemtakem ni mesto za to, da bi se pulili na pr. za kako paralelko ali zakakega nadzornika, to opravijo že gg. poslanci med seboj, kadar je treba; slišati imamo narodni evangelij, po kojem nam je temeljito preustrojiti vse. »Zora puca, bit će dana«.

Program vseslovenskemu shodu je bil zadnje dni razglašen; sodrži le jeden predmet, in ta je narodno

prašanje. Prav tako; bali smo se namreč, da se denejo zraven njega tudi druge stvari v vspeled, ker so naši časopisi izražali razne želje. Toda pomisliti nam je, in to rečemo za ta slučaj, če bi še kdo nameraval dnevni red razširiti, 1. da je narodno prašanje ta hip najnujnejše; 2. da se ono celo veliko prašanje, kojega je naše narodno le del, ne da rešiti na krat, marveč del za delom, in da nam je pri tem postopati metodično, če hočemo sploh kaj doseči; 3. da se narodno prašanje da za-se obravnavati; 4. da je čas, ki nam je dan v pretresovanje, le jako kratek, traja le par uric, narodno prašanje pa samo ob sebi zelo obširno; 5. da ta vseslovenski shod, če Bog da, ne bo zadnji; 6. da se narodu na krat sme podati le malo, sicer se zmede; in 7. da so naši časopisi, ki prihajajo v ljudstvo, k večjemu le tedniki ter imajo z jedno idejo dovolj, da jo v kratkem času popularizujejo.

Sicer o tem menda ne bo prepira. Pač pa bo na shodu nastalo dvoje vprašanj. Prvo: S čim si osigurimo lepo narodno prihodnost in drugo: Kakšna ima biti naša taktika, da cilj dosežemo. Z ozirom na prvo vprašanje izrekel je »Slov. Gospodar« v splošnem že parkrat svoje prepričanje, da imamo zahtevati namestnijske oziroma deželnovladne oddelke, kjer smo v manjšini, slovenske šole, slovensko sodišče druge instance in pri vseh uradih slovenski poslovni jezik; sploh pa se ima med našimi mejami dosedanji vladni sistem do dobra izpremeniti. Pri shodu se imajo te zahteve seveda podrobno izreči. Mi smo narod, in veljajo torej človeške pravice tudi za nas, mi smo avstrijski državljani in v avstrijski državi velevažen faktor, in nam gre torej tudi, da uživamo kot taki pravice, pa ne, da le nosimo bremena, kakor doslej!

Če v svojih zahtevah žc stavimo kaj na prvo mesto, naj je to šola, kajti šola je narodnemu razvoju temelj; dokler tega ne spoznamo, kažemo, da politično še nismo zreli, in naša kulturno mnogo starejša in politično premetena sovražnika nas resno ne bodeta jemala v poštev. Pogajanja, ki so se zadnje dni vršila med vlado in državnozbornsko večino, nas nimajo motiti; narod mora imeti svoje idejale, od katerih ne sme odstopiti v kljub vsem vladnim kovarstvom.

Nadalje morajo zakoni, ki nam izrekajo narodne pravice, imeti trdna tla, to se pravi, narodne meje morajo biti natanko določene; mi moramo vedeti, kako daleč sega naš dom in koliko nas je. Nazadnje bo še treba premisliti, kako se naj skrbi za narodne manjšine na naši zemlji, kjer se take v resnici nahajajo. Tako bo naš cilj jasen, in jasnost je cilju prvi pogoj, da se narod zanj ogreva. Izraževala pa bo se v njem tudi skupnost interesov slovenskih Štajarcev, Korošcev, Kranjcev, Primorcev in isterskih Hrvatov, in sicer v

naši dobi prvokrat, in ne dvomimo, da bo že ta moment sam za naš narod velikega učinka. Odslej naprej ne bomo se več čutili Kranjce, Korošce itd., ampak jedna velika družina smo, tistega rodu, tiste krvi, med seboj bratje in sestre, imajoči jeden dom, bivajoči pod jedno streho, pod katero smo gospodarji mi in nikdo drug.

Drugo vprašanje je taktično. Nimamo v mislih, kako bi naj naši gg. poslanci nasproti vladi postopali; to prepuščamo njim, ki so našega zaupanja vredni. Samo toliko naj rečemo: »Previdno, a energično! Šlevili smo dosti dolgo; zadnji čas je, da nastopimo dobo odločnega, krepkega, moškega dejanja! Z mehko pohlevnostjo tudi velik narod ne doseže nič, kamo li majhen.« Marveč pred očmi nam je, kako naj se postopa, oziroma kaj naj se na vseslovenskem shodu ukrene, da bodo zahteve, katere se bodo tam določile, postale narodova last in zahteve narodove, ne le poslancev oziroma vodij. Poslanci imajo biti le legat, kakor smo že jedenkrat rekli, skoz katerega narod kliče gor do vladne mize, do cesarskega prestola ter javlja svoje potrebe.

In zatorej smatramo vseslovenski shod le za prvi čin onega velikega dejanja, ki nas naj privede do cilja. Ali vseslovenski shod bi svoje naloge ne rešil dobro, ako bi se zadovoljil s tem, da cilj formulira in postavi pred narod. Vseslovenski shod bo moral poiskati sredstev, da v masi vzbudi za cilj zanimanje. V tem pogledu se nam zdi potrebno, da vseslovenski shod auktoritativno izreče, da imajo vsi naši časniki sklenjene rezolucije popularizovati, spraviti med ljudstvo, da jih to popolnoma razume, da uvidi, kolike koristi bi bilo, ako bi se uresničile, skratka da za nje vzbudi in neti zanimanje, in to tako dolgo, dokler nismo pri cilju. To je jedno sredstvo.

Drugo je knjižica, poljudno in vneto pisana brošurica, ki bi se naj spravila v zadnjo kočo; seveda bi se morala razdajati zastonj. In tretje ljudski shodi. Če hočemo narod pridobiti, nam je iti med njega. Ali bi na pr. na Primorskem imeli te lepe uspehe, katere tam imamo, ako bi tamošnji vrli vodje ne bili vsako nedeljo in praznik na kmetih? Beseda, ki se govori, zaleže vendar največ. Nam mora biti tak posel le največja slast, ker je treba govoriti le resnico, živo, sveto resnico brez hlimbe, brez strahu.

H koncu imamo še prošnjo in sicer do onih gospodov, ki bodo pri shodu govorili o naših razmerah. Program vseslovenskemu shodu je dolg, čas kratek, glavna točka pa vendar sklepanje rezolucij. Tukaj bo treba največje previdnosti. Če zavozimo, zavozili smo bržčas za vselej. Zato pa prosimo gospode poročevalce, naj so kratki, da nam preostane dovolj časa v temeljito pretresavanje rezolucij.

Cerkvene zadeve.

Birma pri Sv. Marku niže Ptuja.

Nepozabljiv nam ostane dan, ko so mil. knezoškof Mihael tukaj spet delili zakrament sv. birme. Že v nedeljo, dne 29. avgusta popoldne je bila Markovska vas lepo okinčana; cerkev, župnišče in šola so bile zares v praznični obleki. Okoli 3. ure je jahalo 33 banderašev mil. nadpastirju do župniške meje nasproti. Ko so se od Sv. Marjete do tja pripeljali naš višji pastir, jih je pri slavlolu vodja banderašev, Konrad Čeh, prav spoštljivo pozdravil. Pri Sv. Marku pa je mil. knezoškofa čakala nepregledna množica vernikov, več gg. duhovnikov in

vsi šolarji z učiteljstvom. Ko mil. nadpastir stopijo z voza, jih najprej udano pozdravijo č. g. župnik, potem deček in deklica v imenu šolarjev. Nato je bilo v cerkvi izpraševanje otrok, ki so prav dobro odgovarjali.

V ponedeljek zjutraj so mil. knezoškof po sv. maši pridigovali in nas očetovsko opominjali, kaj moramo storiti, da bomo deležni božjega blagoslova. Med pridigo so v naše občno veselje imenovali našega velezaslužnega župnika, č. g. Mateja Slekovca, svojim duhovnim svetovalcem. V koncu pridige pa so se poslovili od ptujske dekanije z besedami, s katerimi se je sv. Pavel poslavljaj od Efežanov, »da ne bodo več videli njegovega obličja«. Te besede so nas prav nemilo zadele, ter nas in sploh vse vernike cele škofije morajo vspodbujati k vedni molitvi za trdno zdravje premilega nadpastirja.

Okoli 4. uri popoldne so se mil. knezoškof odpeljali na ptujski kolodvor; spremljal jih je zopet banderij, 37 fantov na čilih konjih, nevidno pa so jih spremljale goreče molitve vseh Markovčanov: Daj Bog, da se za šest let zopet vidimo! — Ko se je banderij vrnil s Ptuja, postavil se je pred župnišče. Vodja banderija je č. g. župniku častital, da so postali kn. šk. duhovni svetovalec, in jih srčno zahvalil, da še ostanejo pri Sv. Marku.

Gospodarske stvari.

Domača zdravila za živino.

(Dalje.)

Mandeljni grenki so najbolj priprosto zdravilo driske pri teletih. Kupi jih za 10 krajcarjev, prav drobno stolči in v litru sladkega mleka prekuhaj. To se teletu naenkrat vlije v gobec in navadno je driska pri kraju, če še ne, pa se zdravilo ponovi.

Mast svinjska je dober pomoček ohraniti uprežno živino pri težkem delu rejeno. Daje se navadno v jutru, predno se napreže. Tudi je mast dobro zdravilo zoper bolenje v trebuhu in čevah ter zapiranje. V košček masti se porine nekaj česnovih strokov ali pa lavorjevih zrn, kar se da živini. Vetrovi bodo kmalu našli naravno pot in bolezen bo pojenjala.

Mast svinjska zmešana s trpentinovim oljem se priporoča kot mazilo za garje pri živini. Vsaki dan se garje s tem namažejo, tako dolgo, da zginejo. Mazilo se mora potem z milom izmivati.

Tudi je svinjska mast izvrstno mazilo za ured pri konjih. Vsaki dan se mora uredova oteklina dobro oribat s svinjsko mastjo (velja tudi gosja, ali pa neosoljeno surovo maslo) in ko je ured že mehke, se na spodnji strani predere, gnoj iztisne in zopet z mastjo maže, dokler ne zaceli.

Mleko kislo je dobro zdravilo za krvomok pri kravah, zlasti ako je s tem združeno krvavo mleko. Po dva litra se ga naj na dan daje zraven pijače, kar ovo bolezen najprej odpravi.

Mleko in milo je tudi dober pomoček zoper napenjanje živine. V litru mlačnega mleka se raztopi $\frac{1}{8}$ kile mila in bolnemu živinčetu da. Med tem naj se živinčetu leva lakotnica močno drgne s slamo, da se vetrovom pot olajša.

Pelin je dober pomoček zoper zapiranje pri živini. Bodi si zelen ali suh, naj se drobno zreže in zmeša med otrobi, zraven pa se dodá nekaj soli. To velja v bolj obilni meri kot zdravilo, v manjši pa kot krepilno sredstvo za želodec pri živini.

Pesek moker se priporoča kot hladilo zoper vnetje možgan pri živini. Nabaše se ga v vrečico in obesi na čelo živini, da daje hlad od sebe. Seveda ga

je treba pogosto prenoviti s frišnim, kadar je prvi že segret.

Peteržilj je dobro zdravilo zoper zapiranje vode. Skuha se ga in precedi, potem pa dodá za 30 gramov solitarja, kar se živini naenkrat vlije v gobec. Zdravilo to je po potrebi ponavljati, v sili je treba konjem še puščati v tej bolezni.

Prah iz jelovih štoržev. Nekateri živinorejci na gornjem Štajarju jako obrajajo omenjeni prah kot izvrsten poboljšek zraven soli za živino. Štorži se naberejo okoli Velikega Šmarna, ko so najbolj smolnati. Shranijo se na zraku, da se dobro presuše. Potem se otolčejo v prah in tega prahu se daje zraven soli in otrobov po dvakrat na teden živini. Dobro je tudi zraven pridejati drobno zrezanega pelina, encijana ali kolmoža.

Nekateri napravljajo tudi prah iz jelovega mladičja (enoletnih vejic). Naberejo tega, lepo posuše in stolčejo v prah. Rabi se, kakor prej omenjeni.

Retkev se priporoča kot zdravilo zoper kašelj pri ovcah. Nareže se je v tanka kolesca, nekoliko opeče in potem shlajena daje ovcam. Še boljše baje je, če se dodá nekoliko zelenih orehovit lupin, katere se ob svojem času v ta namen shranijo na zračnem prostoru. To zdravilo priporočajo tudi kot sredstvo proti metljajem v drobu. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 11. septembra v Loki, pri Sv. Antonu v Slov. gor. in v Rušah. Dne 13. sept. v Šmarijah, pri Sv. Petru pri Radgoni, v Rušah, pri Sv. Janu pri Spod. Dravogradu in v Dobovi. Dne 14. sept. v Ivniku, Ljutomeru, Rogatcu, pri Sv. Ani na Krembergu in v Golobinjaku. Dne 15. sept. v Zdolah. Dne 16. sept. na Dobrni in na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Dopisi.

Iz Ptuj. (Slovensko pevsko društvo v Ptuj) uljudno naznanja vsem čč. gg. poverjenikom, p. n. društvenikom in slav. slovenskemu občinstvu, da za tekoče leto 1897. odpade nameravana velika pevska slavnost in sicer zaradi mnogih narodnih slavnostij, ki so se tako slovesno in častno vršile po Spodnjem Štajarskem in v očigled prepotrebne vseslovenskega shoda, ki ga ravnokar snujejo in sklicujejo prvi slovenski rodoljubi na 14. septembra t. l. v belo Ljubljano. Redni veliki zbor pa se skliče glasom § 15 društvenih pravil v sredini meseca oktobra t. l. v Ptuj. Prihodnje leto 1898. se bode vršil gotovo veliki pevski zbor, za katerega je določil odbor naslednje pesmi: 1. Jadransko morje, moški zbor, Hajdrih. 2. Pozdrav, mešan zbor, Foerster. 3. Križaci na morji, mešan zbor, Bendl. 4. Ave Marija, šesteroglasen mešan zbor s spremljevanjem orkestra, Foerster. 5. Domovini, zložil S. Gregorčič, uglasbil Fr. S. Vilhar, novost, moški zbor, od društva s častnim darilom nagrajena pesem. 6. Domovini, zložil S. Gregorčič, uglasbil Pahor, novost, mešan zbor, od društva obdarjen s častnim darilom. Vsak izvršujoč društvenik dobi v roke za vsako izmed prej navedenih in določenih pesmij partituro v obliki velike osmerke. Zajedno usojamo se p. n. č. gg. poverjenikom vposlati prazne nabiralne pole za stare in nove društvenike in nabiranje društvenine za leto 1897.; nabiralne pole naj se blagovoljijo vračati v zavitkih, društvenina pa s poštnimi nakaznicami društvenemu odboru v Ptuj in sicer vsa do 15. oktobra t. l. da je mogoče do glavnega zbora račun skleniti. Po vrnitvi in prejetju nabiralnih pol oziroma društvenine za leto 1897. določijo se častitim

izvršujočim članom note določenih pesmij v partiturah. Iz krajev, kjer ni poverjenikov, naročajo lahko posamezni izvršujoči člani partiture naravnost pri odboru, ako pošljejo naprej 1 gld. letne društvenine. V dolgih zimskih večerih naj se izvršujoči člani, to je, častiti pevci in pevke marljivo učé in vadijo, da bo prihodnji koncert veličasten in sijajen, njegov uspeh pa velik in mogočen. Pripomnimo, da se od društva nagrajeni pesmi »Domovini« pred velikim pevskim zborom Slov. pevskega društva v Ptuj ne smeta peti oziroma izvajati pri nobeni javni narodni slavnosti.

S Slatine. (Dr. Hoisel — zdravnik.) Nedavno nas je iznenadila smrt mlade gospe nekega polkovnika. Spremila je svojega bolehnega moža v tukajšnje letovišče in se z njim nastanila v hiši belega križa, blizu sredine letovišča. Toda gospa zboli in dr. Hoisel jo zdravi nad teden, a umrje mu in še isto uro je prenesena na pokopališče v kostenjak. Ta uredba, ki je v navadi le pri kužnih boleznih, nas nemilo osupne. In res še istega dne kroži novica, da je omenjena gospa umrla za davico. Kmalu pozneje prizna to okrožni zdravnik, ko pride v nadžupnišče popravljat mrtvaškega lista, na katerem je bila zabilježena čisto druga bolezen. To postopanje dr. Hoisel-a je silno ogorčilo vse kroge, kamor je dospela vest o tem slučaju. Dežela ima namreč blizu letovišča dobro urejeno hišo za bolnike s kužnimi boleznimi. Tja bi moral dr. Hoisel vsled politične in zdravstvene uredbe poslati dotično okuženo osebo; ali so dr. Hoisel-u take postavne določbe deveta briga? Pustil je ves čas bolnico v javni hiši belega križa, kamor se shaja toliko gostov. Celo možu ni naznanil, v kaki bolezni se nahaja njegova gospa, in tako je ta vsak dan pridno zahajal med goste. Enako se je godilo s postrežnim osebjem. Strežnice okužene bolnice so stregle tudi drugim gostom, hodile po drugih raznih poslih in prišle z mnogimi v dotiko. Kaka velika nevarnost je torej pretila celemu letovišču, da se vgnezdi v njem ta nalezljiva bolezen! In politični oblasti, je-li znan ta slučaj? Ako se posameznik v zdravstvenih zadevah pregreši, če nesnago trpi v bližini letovišča, hitro se mu grozi z okori in globami; kaj pa bodo ukrenile dotične oblasti zaradi tega nečuvnega postopanja zdravstvenega svetovalca dr. Hoisel-a?!

Od Sv. Ilja v Slov. gor. (Šulvereinska šola.) Bivam v tej fari, odkar sem na svetu, in to je že precej dolgo, ali tako žalostno pri nas še ni bilo, kakor par let sem. Poprej je vladal med nami ljubi mir, sedaj pa imamo večno rovanje, zbadanje in prepir. In vse to dela le Pistor, ali »von Pistor«, ki se je pred par leti v naši fari naselil, in je penzjoniran železniški uradnik, akoravno še mlad; ta človek vam ves božji dragi dan drugega ne dela, kakor da naše občine za Pruse pripravlja. V nesrečni nemški šulverein je tako dolgo dregal, da je ta pri nas napravil nemško šolo, eno tistih, ki imajo našim otrokom iz src trgati ljubezen do katoliške vere, do slovenskega jezika in do našega cesarja. Nemškemu šulvereinu pa se pre godi slabo, tako sem že večkrat bral, in zavoljo tega svojih otročajev, to je svojih takozvanih šol ne more več vzdržavati in gleda, da jih obeša občinam na vrat, kakor je hotel storiti v Pekrah. Deželni in mariborski okrajni šolski svet mu pri tem bratsko pomagata. Pekrčani so se po dolgih rekurzijah ponujene dobrote vendar obranili, in nemške šole bo tam sedaj v jeseni konec. Tako hoče nemški šulverein tudi nam svojo šolo obesiti, to se pravi, hišo obdrži on, popravljati bi jo morali mi, le prostor v hiši nam da in zraven še par goldinarjev, mi pa bi mu za-to morali dati in na večno dajati duše svojih lastnih otrok; šola bi namreč naj ostala trdo nemška, kakor doslej, in ker bi šola bila javna, silila bi

nas šolska oblast s kaznimi, da svoje otroke pošiljamo v ta pekel. Prihodnji četrtek in petek bo gosp. okrajni glavar sam pri nas in stariši smo pozvani, da pridemo pred njega. Sofarmani! Recimo gosp. okrajnemu glavarju enoglasno, da nam ni mar, svojih otrok v prusko žrelo metati in čast šentiljskega farmana prodati; mi si bomo za svoje otroke z božjo pomočjo sami skrbeli in sicer tako, kakor spoznamo, da je prav; nemški šulverein pa naj pri nas šila in kopita pobere in gre, od koder je prišel!

Iz kozjanskega okraja. (Nas okrajni odbor.) Še nikdar nisem tako radostnega srca prijel za pero, kakor danes. Ugodno so se zvršile volitve v okrajni zastop, še ugodnejše dne 30. avgusta v okrajni odbor. V poldrugi uri se je izvolil načelnik in ves odbor, dočim so druga leta volili do noči. Sloga, edinost je pripomogla k tej sijajni zmagi. Načelnikom je izvoljen neumorno delavni župnik pilštanski, č. g. Marko Tomazič, z 22 glasovi, g. F. Fehr pa jih je dobil 7; namestnikom g. Fr. Guček, gostilničar v Kozjem. Drugi odborniki so tudi sami Slovenci ter so naslednji: gosp. Kunej Ferd., veleposestnik v Št. Petru, Horvat Miha, posestnik v Kozjem, Vrečko Martin na Prevorji, Levstik Fr. v Podsredi in Bovha Jakob z Buč. Ožja volitev je bila le jedna, vršča se med Ant. Maček in Fr. Levstik. — Ob 8. uri so se sešli okrajni zastopniki pri g. Fr. Gučku ter se domenili; zato je šlo tako gladko. Kmalu po volitvi so zagomeli topiči, naznanjajoč sijajno zmago. Navdušenje je nepopisno, radost velika. Čast Vam, vrli zastopniki kozjanskega okraja! Strli ste raz sebe nemški jarem, o saj Vas je dolgo tlačil. Vsemu svetu ste pokazali pa tudi, da ste katoliški Slovenci, ker ste si na čelo postavili katoliškega duhovnika. Le tako naprej, vse za vero, dom, cesarja!

Iz Ljutomera. (Otroška veselica.) Prav dobro se je obnesla v nedeljo, dne 29. avgusta veselica ljutomerskih slovenskih šolarjev. Tamburali, na gosli igrali, peli in deklamovali so mali šolarčki, da jih je bilo veselje poslušati. V mali, pa otrokom zelo primerni igrici: »Dragocena posoda ali sestriška ljubezen« so se tri učenke skazale kot izvrstne igralko. Videlo se je iz vsega, kaj zmoreta trud in vstrajnost učiteljstva in učencev. Zato je gotovo vsem iz srca govoril šolski ogleda g. Ivan Kukovec, ko je izrekel slavnemu učiteljstvu in seosebno vodji tamburašev gosp. Fr. Čehu in gdč. Erni Razlag pristrčno zahvalo za tako prijetno zabavo. Povoljna pa je bila veselica tudi v denarnem oziru. Nabralo se je prostovoljnih doneskov za nakup šolarskih zastav 50 fl. Še nekaj dobrotnikov Bog nakloni, in ljutomerski šolarji bodo imeli, kar si želijo: cerkveno in šolsko zastavo.

Iz Konjic. (Kako delajo nasprotniki) v našem trgu, pokazalo se je dne 28. in 29. avgusta. V soboto, dne 28. avgusta dopoldne se je blagoslovila nemška šola in zvečer je napravila nemško misleča druhal baklado in razgrajala po celem trgu. Pri vsaki slovenski hiši so kričali »heil« ali pa »Heil und Sieg, den Bindischen auf den Strick!« — Drugi dan v nedeljo popoldne pa je šla nemška šolska mladina po trgu in potem na livado, kjer so jih odrasli pričakovali in tam priredili veselico. Prav žalostno je, da se je videlo toliko slovenskih otrok med nemško mladino, pri kateri se je opazil tudi črno-rudeči-zolti trak. Lep vzgled daje tukajšnji nemški učitelj S. svoji mladini, da jej dovoli kaj tacega! A pustimo to v miru, vrnimo se zopet nazaj k našim baklonoscem, med katerimi je bil v prvi vrsti naš pek S. . . . , ki je nosil konjiško nemško zastavo. — Kmetje! Glejmo, kaj nam preti v nemških Konjicah: »Den Bindischen auf den Strick!«

Nič se ne bojmo, le držimo se gesla »Svoji k svojim!«, da se nam ne bode treba pripravljati na vislice.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se v soboto povrnili z Moravskega, v torek pa k sebi poklicali vse ministre na posvetovanje. — Kaj vse je zadnje dni minolega tedna sklenil pododsek desnice z grofom Badenijem, se ne ve. To je gotovo, da je krščansko-slovenska večina državnega zbora še vedno lepo edina in da si ne pusti meni nič tebi nič rok vezati.

Češko. V soboto so imeli v Pragi češki konservativni veleposestniki volilski shod in so zaupanje izrekli svojim državnim poslancem. — V nedeljo pa je bilo v Pragi 660 zastopnikov čeških mest in okrajev. Vsprejeli so resolucijo, da je cilj vse češke politike neodvisnost in samostalnost dežel češke krone v okviru habsburškega cesarstva.

Solnograško. Umril je cesarski namestnik grof Žiga Thun, vrl katoliški mož. — Te dni je v Solnogradu shod nemških obrtnikov, katere pa bore malo skrbijo razne obrti, ampak samo nemštvo.

Štajarsko. Namesto pok. Morreta je v Lipnici deželni poslanec bil izvoljen z veliko večino glasov baron Rokitsky. Girstmayrjev Francel je žalostno propadel; poprej so mu Lipničani obljubili, da ga bodo vsi volili, zdaj pa ondi brž enega glasu ni ujel. Ali Francel to brco razume?

Koroško. Nadvojvoda Franc Ferdinand rad biva v tej deželi; zdaj se mudi v Jöllingu. — Katol. pol. in gospodarsko društvo za Slovence priredi dne 19. sept. shod pri D. Mariji na Zili. — Blizu Žihpolj so večeraj sūdmarkovci iz Šmartna in Borovelj napravili velik dirindaj.

Kranjsko. Poljedelski minister, grof Ledebur, je v soboto bil v Idriji, v nedeljo pa v Ljubljani. — Umril je deželni poslanec g. Matej Lavrenčič. — V Železnikih so ustanovili konsumno društvo v korist ubogim delavcem. — V Vinici so večeraj odkrili spominsko ploščo pok. Ivanu Tomšiču.

Primorsko. Slovenci v Gorici še vedno nimajo take ljudske šole, kakoršno bi morali imeti. — Tržaško sodišče je obsodilo 6 Slovencev s Proseka na 4—12 mesecev zapora, ker so po izvolitvi Mauronerja metali kamenje v lahonske hiše.

Hrvaško. Dne 3. sept. se je zaključil sabor, ko je bil vsprejel adresni načrt vladne večine in izvolil madjaronske poslance za ogerski državni zbor. — V Zagrebu so socijalisti natepli narodne delavce, ker so le-ti klicali: »Živila Hrvatska!«

Ogersko. Dne 20. sept. pride nemški cesar Viljem v Budapešto. Za vsprejem sme mesto izdati 80 tisoč fl. — Rečani se vrlo branijo vsprejeti ogerski civilnopravni red. Za Reko so sicer Madjari veliko storili, vendar vse samo zato, da mesto pomadjarijo, naš Trst pa oškodujejo.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. že zopet spisujejo novo encikliko ali okrožno pismo v čast D. Mariji, kraljici sv. rožnega venca.

Nemško. Laški kralj se je s cesarjem Viljemom sešel v Homburgu pri velikih vojaških vajah. Kralja je spremljal vnanji minister Visconti. Pri obedu sta oba vladarja povdarjala potrebo evropskega miru.

Rusko. Ker je car obiskal Varšavo, zato bodo gotovo Poljaki zanaprej slobodnejše dihali. Vsi ruski časopisi iskreno pozdravljajo mir med Rusi in Poljaki. — Vlada uvede občno šolsko dolžnost, kolikor je sploh mogoče v tako velikanski državi.

Bolgarsko. Ministerskemu predsedniku Stojlovu se je zadnji čas sicer že precej majal stoliček; vendar še ostane v svoji službi; pač pa dobi štiri nove tovarišeministre.

Kreta. Admirali evropskih ladij so sklenili, da dne 16. septembra preneha blokada, vsled katere dozdej nobena grška ladija ni smela na Kreto. Tudi so admirali prosili guvernerja, naj razoroži vse ustaše in sploh vse nevojake.

Špansko. V Barceloni je anarhist Sampau ustrelil policijskega načelnika. Zato mu je vojno sodišče prisodilo 40 let ječe. — Na Kubi so zopet enkrat Španci premagali ustaše, če je res. Vlada s takimi poročili rada dela »korajžo«.

Azija. V Indiji se vedno vreje. Vsled tega je Anglija močno pomnožila topništvo. Da se ustaja po Indiji širi, tega so krivi mohamedani, ki hočejo svojo srečo poskusiti v Aziji, kakor nekdanj Turki v Evropi.

Za poduk in kratek čas.

Kako obhajajo ogerski Slovenci primicijo.

Ogerski ali prekmurski Slovenci so kaj dobro, pridno in pobožno ljudstvo. O tem se je lahko vsakdo že prepričal, kdor je opazoval Prekmurce pri nas, kadar romajo k Sv. Trojici v Slov. goricah, v Šmarije ali pa v Celje. Še bolj se je lahko o tem prepričal, kdor je nekaj časa med njimi bival. Bil sem že večkrat med njimi v njih domovini in reči moram, da se je mojemu srcu to vrlo ljudstvo posebno prikupilo. Ni še dolgo tega, kar sem bil zadnjič med njimi. Bil sem na primiciji dobrega prijatelja in imel sem zopet lepo priliko jih natančneje spoznavati. Upam, da bo bralce »Slov. Gospodarja« zanimalo, ako jim podam popis te primicije, ki se je obhajala na ogersko-slovenski zemlji, tam, kjer sta pred dobrimi tisoč leti sv. brata Ciril in Metod tako blagonsno delovala, tam, kjer sedaj vladajo brezobzirni in brezverski Madjari, ki bi radi vsa nemadjarska ljudstva spravili pod svoj klobuk ter jim iztrgali iz srca ljubezen do sv. vere in do jezika materinskega.

Dan 25. julija 1897 je bil znamenit dan za občino Krajno ob štajarsko-ogerski meji in za celo župnijo tišinsko. Obhajal je namreč ta dan svojo veselo primicijo č. g. Jožef Klekl, novomašnik somboteljske škofije. V krasni, deloma že prenovljeni župni cerkvi v Tišini se je zbrala nešteta množica pobožnih prekmurskih Slovencev in Slovenk, da bi se udeležili prve presvete daritve svojega vrlega rojaka. Pridigoval mu je med ogerskimi Slovenci dobro poznani izvstni govornik, g. Jožef Bagáry, župnik martijanski.

Popoldne pa se je obhajala lepa versko-narodna slavnost na domu primicijantovem, kjer se je zbralo mnogo tamošnjih odličnih Slovencev duhovnih in posvetnih in priprostega ljudstva. Na potu tja je bilo postavljenih več slavolokov s slovenskimi napismi v madjarskem pravopisu, kakor: Bog zsvi novomesnika! — Blagoszlovlen, ki pride vu iménu Goszpodnovem! Najlepši pa je stal pred rojstno hišo primicijantovo z napisom: Dnesz je vesinyeno zvelicsanye etoj hizsi! Tu je plapolola ogerska zastava, poleg nje pa tudi lepa slovenska trobojnica, ki je jasno pričala vsem, da tukaj

bivajo Slovenci, ki se še zavedajo svoje slovenske narodnosti. (Konec prih.)

Smešnica. Neki gospod se v dežju vozi v pokriti kočiji, ki pa je na vrhu imela precej luknjic. Zato se zadere nad kočijažem: »Vi, ali v vašo kočijo vedno curlja?« — »Ne, se odreže kočijaž, samo kadar dež gre«.

Razne stvari.

Domače. (Milostivi knezoškof) so se v ponedeljek vozili na Videm ob Savi, kjer so potem v torek posvetili novo krasno župnijsko cerkev sv. Ruperta. V torek zvečer pa so se mil. nadpastir zopet povrnili v Maribor.

(Čč. gg. lazaristi), ti neutrudljivi misijonarji med našim ljudstvom, se prih. nedeljo naselijo v Mariboru in sicer pri Sv. Jožefu, kamor prideta č. g. superijor Franc Javševc in č. g. Jožef Navinšek in trije bratje. Ob pol 10. uri bodo jih mil. knezoškof slovesno umestili in predstavili vernikom.

(Shod volilcev) skličeta prihodnjo nedeljo, dne 12. septembra, državna poslanca vlč. g. dr. Lavoslav Gregorec in č. g. Jožef Žičkar na Slatini, v gostilnici g. Fr. Ogrizka. Pričakuje se prav obilno volilcev. Po shodu pa bode prosta zabava s tamburanjem in petjem.

(Dva nova Nemca v Vitanju.) Dobili smo iz Vitanja dopis, da sta se tam naselila klepar Suster od Sv. Jurja na južni železnici in sedlar Mandele z Gorenjskega. Obadva sta čudno goreča Nemca. No, naj le živita od vitanjskih Nemcev! O tem bomo spregovorili, če ne bo miru, še resno besedo.

(Od Sv. Jurija v Slov. gor.) se nam piše, da je bil dne 29. avgusta v Malinskem vrhu mladi narodnjak in veleposestnik, g. Franc Krajnc, enoglasno za župana izvoljen. Tako je prav! Slovenci, le složno naprej!

(V zavodu šolskih sester v Mariboru), kjer imajo iste poleg šestrazredne deklishe šole in pripravnice zasebno žensko učiteljsko s pravico javnosti, začelo se bode šolsko leto 1897/98 dne 17. septembra s slovesno sv. mašo. Gojenke, ki na novo vstopijo, vpisovale se bodo dne 13. in 14. septembra. Vsprejemne in ponavljalne skušnje za učiteljske bodo dne 15. in 16. septembra.

(Premovanje) goveje živine — samo marijevdorskega plemena — za gornjo Savinjsko dolino bo dne 11. oktobra na Ljubnem.

(Ponesrečil) se je, vozeč se v duhovno pomoč v Luče, pater F. P. iz Nazarij. V veliko srečo je zadržalo drevo, da ni padel na najnevarnejšem kraju v prepadu. — Vse kliče, da cesta proti Lučam v gornji Savinjski dolini je potrebna popravila, le slavni deželni odbor ne sliši glasu vpijočih v puščavi.

(Velike vaje) z gasilnim orodjem so se vršile v nedeljo pri Sv. Frančišku v gornji Savinjski dolini; teh vaj so se udeležili prostovoljni gasilci iz Ljubnega, Gornjega grada in Rečice.

(Častnim občanom) v Solčavi je voljen za slovensko turistiko velezaslužni g. profesor dr. Janez Frischauf iz Gradca.

(V dijaško semenišče) so od 78 prošnikov bili na novo vsprejeti ti-le dijaki: Bezjak Franc od Sv. Urbana pri Ptujju, Čuš Fr. od Sv. Marjete niže Ptujja, Dobnik Feliks iz Doliča, Glonar Jožef od Sv. Barbare pri Vurbergu, Golob Mihael iz Šoštanjja, Goričan Anton od Sv. Tomaža, Hebar Anton od Velike Nedelje, Kozjek Jakob od Sv. Lovrenca v Puščavi, Lapuh Janez iz Brežic, Močnik Fr. iz Negove, Pirnat Jožef iz Šmartna pri

Slov. Gradcu, Podpečan Jernej iz Galicije, Ratej Frid. iz Žič, Šlander Anton iz Gornjega grada, Sevnik Leop. z Vranskega, Turnšek Viktor iz Nazarja, Venta Jakob od Marjete niže Ptuja, Vrečko Frid. iz Št. Ilja pod Turjakom, Wurzer Jožef od Sv. Petra pri Radgoni in Zorjan Mat. iz Središča.

(Na celjski višji gimnaziji) se za šolsko leto 1897/8 učenci vpisujejo še le dne 20. septembra.

(Od gornje Savinje.) Zdravnik g. dr. V. Vili-mek ni nastavljen, kakor so nekateri časniki poročali, v Sežani, ampak tam je bival le na dopustu ter se zo-pet vrnil na Ljubno.

(Spomin 25-letnice) mašništva obhaja dne 16. septembra vlč. g. duhovni svetovalec in dekan v Gornjem gradu, Fr. Dovnik. Na mnogaja leta!

(Zamorski mašnik), pater Danijel Sorur Pharim Dèn, misijonar apostolski iz Hèlouana v Egiptu, je v po-nedeljek zjutraj maševal v ljutomerski cerkvi. Pridni ljutomerski župljani so za misijonske namene pri tej priliki zložili 30 fl.

(Pšenica) je na Dunaju dne 21. avgusta veljala 12 gld. 40 kr. Tako visoke cene tam blago ni imelo od leta 1882., če izvzameš leto 1891, ko se z Ruskega ni smela pšenica izvažati. Sedaj se iz raznih krajev poroča, da je tu in tam žetev izpadla bolje, kakor se je pričakovalo. In vsled tega je pšenici začela cena zopet padati. Naši kmetje po Murškem polju so zadnja tri leta imeli pšenice po shrambah veliko, a kupca ni bilo od nikoder. S pšenico so celo krmili živino. Še le minolo zimo so prišli kupci. V okraju ljutomerskem se pšenice namlati baje po 80 tisoč drevenk ali vaganov na leto, od tega je pač čez polovico za prodajo. Z Ogerskega se ob navadnih letinah sporazproda po 11 do 12 milijonov centov, letos imajo za prodajo samo 7 do 8 milijonov centov pšenice.

(Duhovniške spremembe.) Premeščeni so ti-le č. gg. kaplani: Anton Drofenik iz Šmartna pri Slov. Gradcu v Luče, Henrik Hrašovec od Sv. Martina na Pohorju v Kostivnico, Janez Kozoderc iz Vitanja k Sv. Juriju ob Ščavnici, Martin Kranje iz Kostivnice v Vi-tanje, Anton Miklič iz Luč k Sv. Frančišku in Mat. Vaupotič od Sv. Barbare pri Vurbergu v Dramlje. — Na novo nameščeni pa so č. gg. Fr. Horvat v Zibiki, Jož. Panič pri Sv. Barbari pri Vurbergu, Jožef Somrek v Vojniku, Janez Topolnik na Dohrni, Mat. Zemljič v Smartnu pri Slov. Gradcu, Jožef Žekar pri Sv. Martinu na Pohorju in Melhijor Zorko v Solčavi.

Društvene. (Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali mestni vikar Ant. Rančigaj, kaplan Fr. Kocpek, kaplan Jurij Šelih po 5 gld., kaplan Al. Šuta, kaplan Jož. Gunčar in kaplan Jernej Vurkelc po 3 gld.; pre-bitek veselice v Središču 2 gld. 5 kr. in na gostiji v Šmiklavžu 2 gld. 30 kr. — Odbor naznanja: Pridni in v resnici revni dijaki, ki smatrajo prositi za hrano v dijaški kuhinji, naj to učinijo vsaj do dne 16. sept. Prošnji je treba priložiti ubožni list in spričevalo.

(Delavsko bralno in pevsko društvo) v Mariboru priredi dne 11. sept. večer veselico v gostilni g. Nekrepa. Na vspredu je igra »Gospod Čapek« in 8 pesmij. Vstopnina za neude 20 kr., obitelji 50 kr., udje polovico.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Vuhren-Marnberški okraj) ima letno redno občno zborovanje dne 26. sept. v gostilni g. Widmoser-ja v Vuhredu popoldne ob 3. uri z običajnim vspredu. Po zborovanju prosta zabava. Slovenci marenberškega okraja in drugi gostje, pridite v obilnem številu!

(Tombolo in veselico) priredi »Kmetško bralno društvo v Grižah« dne 12. septembra v prostorih gostilne g. J. Piklna v Grižah. Vspored: 1. Tombola z

mnogobrojnimi in lepimi dobitki. 2. Veselica, pri kateri nastopijo iz posebne prijaznosti »Žalski tamburaši« in pevci »Slov. katol. delavskega društva« v Žalcu. Začetek ob 4. uri popoldne.

(Bralno društvo pri Sv. Barbari niže Maribora) ima v nedeljo, dne 12. sept. po II. sv. opravilu svoje zborovanje v šoli. O tej priliki predava sadjarski in vinarski učitelj g. Belé o času primerni gospodarski stroki.

Iz drugih krajev. (Zopet potres.) V Vodichah pri Kamniku, v onem kraju, kjer je bilo o veliki noči 1895. leta neko ognjišče velikega potresa, bil je dne 3. sept. ob 8. uri 20 minut zjutraj zopet precej močan potres. Smer mu je bila od vzhoda proti zahodu. Ljudje so prestrašeni bežali iz hiš.

(VI. shod avstrijskih vinogradnikov) se je vršil v Tridentu dne 6. sept. Med ogromnim številom udeležnikov iz vseh vinorodnih krajev so se naha-jali namestnik grof Merveldt, deželni glavar grof Brandis in deželni glavar istrski dr. Campiteli. Namestnik Merveldt je pozdravil shod v nemškem in potem v ita-lijanskem jeziku.

(Most se je polomil) pod vojaki v Weimaru na Nemškem, ko so ravno korakali čezenj. Več vojakov je utonilo.

(Kruh v Parizu.) Vsled novega podražanja v pšeničnih cenah so pariški peki zopet podražili kruh. To je dalo povod novim agitacijam socialistov, kateri za-htevajo, da se na mestne stroške razdeli brezplačno vsak dan 70.000 kg kruha.

(Ribič v sobi.) Pri zadnji povodnji na Nižje-Avstrijskem je ekonom Knauer v Ullersdorfu v svoji stanovanjici, ki je bila preplavljena z vodo, ujel tri ve-like krape, težke 12 kg.

(Petindvajsetletnica srbske himne.) Dne 24. avgusta 1872 se je prvič pela srbska himna povodom predstave »Markova sablja« v proslavo te-danjega kneza Milana. Himno je zložil profesor J. Gjor-gjevič, uglasbil pa naš rojak Davorin Jenko.

(Sedaj in nekda.) Po uradnih izkazih je do-gnano, da je veljal leta 1527, torej takrat, ko so prišli prvič Turki na Dunaj, kilogram mesa 4 do 6 kr. naše veljave. V začetku tega stoletja je cena poskočila na 23 kr., okoli petdesetih let na 50 kr. in sedaj stane kilogram mesa 1 gld. in še več. Lep napredek!

(Priporočba.) Zavarovanje vseh vrst pri »Unio catholica«. Pošteni, delavni zastopniki na deželi se iščejo. Več pové radovoljno glavni zastop v Gradcu, Radetzky-gasse št. 1.

„Govorite in pišite povsod in vsikdar le slo-venski in zahtevajte slovenske tiskovine, držite se tudi slovenskih šeg in slovenske noše!“

Loterijne številke.

Gradec 4. septembra 1897:	24, 30, 76, 42, 83
Dunaj „ „ „ „	8, 36, 39, 25, 66

Svila je sežgana!

pravijo ženske, če se dotična oblačila dostikrat že po 2—3kratni noši na pregibih raztrga ali pa „kakor vata“ razleti; pa to ni slu-čajno „sežganje“ surove svile! Temveč nalašč, da bi se svila videla težja in cenejša, se preobloži s cinom in fosforovo kislino, ki razje nitke surove svile; tako barvanje se imenuje: „Chargiranje“! — čem bolj se hoče svila chargirati, tem večkrat se mora prati v cinovi tekočini, da tega strupa prav mnogo nasrka! Barvana svila — naj-žlahtnejša tkanina! — ima torej smrtno kal že v sebi, predno jo dobi tkalec v roke! Iz take svile narejeno blago mora po kratki rabi, kakor cunjca se raztrgati, tem preje čem bolj je bila svila chargirana. — Drago blago (z delom vred) je čisto brez vrednosti. — Obrazce svojih pristnih svil pošiljam obratno. Blago se pošilja poš-tine in colnine prosto.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvor. zal.) Zürich.

Naznanilo in priporočilo.

Podpisani si usojam naznaniti slovenskemu prebivalstvu v Gornji Radgoni, da imam v svoji zalogi železnine: med drugimi železne

nagrobne križe,

močno pozlačene, vsake velikosti, po najnižji ceni.

Tudi železna kuhinjska posoda prav trpežna, žebli, vsa mizarska in in druga železnina se tukaj po najnižji ceni prodaje.

Štefan Kaufman,

na oglu poleg radgonske hranilnice št. 6.

Na prodaj!

Pri Sv. Janžu v Halozah se prostovoljno proda lep vinograd, pri katerem je zidanca za gospodarja in hiša za viničarja, s prešo, s kletjo in z lepo posodo vred. Proda se z letošnjim pridelkom. Gorica s sadovnjakom meri nad 5 (pet) oralov; cena jej je 2000 gld. V gotovih denarjih je treba položiti le četrtinko od kupščine. V tem vinogradu rase posebno dobra kapljica.

Natančneje pove šolsko vodstvo na Črni gori pri Ptujju. 2-3

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik
v Celju 15-22

ordinuje tudi za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celju

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po amerškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev.

Lepa kmetija

10 minut oddaljena od glavne ceste in farne cerkve sv. Marjete na Pesnici, z zidanim, z opeko kritim poslopjem se proda. Posestvo meri v celem 32 oralov in sicer 13 oralov travnikov in 19 oralov njiv, gozdov in sadu nosnika. Natančneje pogodbe se zvejo pri Francu Sekol, posestniku v Vilkomu pri Sv. Marjeti na Pesnici. 2-3

Ivan Schindler, Wien III. Erdbergstrasse 12.

V zalogi **tiskarne sv. Cirila v Mariboru** je ravnokar izišel

Obrednik za cerkvenike
ali
natančen poduk
za cerkvene služabnike.

Sestavil Jernej Voh, bivši kaplan konjiški.

Drugi popravljeni natis.

Cena v platnu vezane knjižici je 40 kr., po pošti 43 kr. — Razpošilja se pa **samo proti gotovemu plačilu** in se sprejemajo tudi poštne znamke kot plačilo.

V vsakem poštno oddajnem okraju, v vsaki vsaki fari in po potrebi v vsaki občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot 12

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“, Gradec, poste restante.

Kuharica

se takoj sprejme v farovžu. Kje, pové upravništvo tega lista. 1-3

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za boleštnike in okrevalce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 43

Mlad orgljar in mežnar

neoženjen z dobrim spričevalom, se priporoča v službo. Kdo, pové upravništvo. 2-2

Slikarski učenec

se sprejme takoj pri Francu Kollarju, slikarju v Mariboru, Burg-Maierhof. 2-3

Veliki živinski sejem

pri Sv. Antonu v Slov. gor. bode ruško soboto, t. j. 11. sept. t. l. (po mali maši).

Razne

uradne pečate

najceneje priskrbi

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepreprežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratnobil. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono:

„Velecenjeni gospod lekarnik!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delajočega trpotčevega soka; potrebujem jih za svoje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic od nesnosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. Spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo onije pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Cenik raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastonj in poštineprosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

1-30

Pšenica ne bo več snetljiva!

Numa Dupuy-eco

lužilo za semena je najboljšo sredstvo, s katerim se zabrani sneti pri pšenici, ječmenu, koruzi itd., katera se bo letos bržčas prikazala zavolj letošnjega deževja. Velikokrat premirano, po večletni rabi skušano!

Dobiva se v vseh večih trgovinah s špecerijskim blagom in z železnino ter v družarjih v zavitkih po 25 kr. za 2 metr. centa = 250 litrov semena in za 1 metr. cent = 125 litrov semena za 13 kr. Izdelujemo tudi antiperonosporo jamčeno pomoč za vinograde. Pristno le z postavno zavarovano marko „s klasom“ in s sledečim naslovom: 1-3

Chemisches Laboratorium Numa Dupuy & Comp.
Wien, VI. Windmühlgasse 33.

Dobiva se v Mariboru pri M. Berdaj-su in v Slov. Bistrici pri Alb. Stiger.

Dobro ohranjen glasovir

se proda za 45 gld. Več se poizvé v pisarni okrajnega zastopa v Ptuj.

Kovačnico

z dobrim stanovanjem dam v Podovi v najem dobremu kovaču, ki se spriča o svojem znanju z dobrim spričevalom ter je izurjen tudi v kmečkih opravilih. Druge pogoje izvé pri g. Frančišku Bote, c. kr. poštarju v Račah — Kranichsfeld. 1-2

Gostilna

vedno dobro obiskovana, sposobna tudi za trgovino, se prostovoljno proda po prav nizki ceni. Več se izvé pri upravn. t. lista. 1-3

Učenec

se vsprejme v trgovini s specerijskim in poljskim blagom F. P. Holasek v Mariboru. 4-4

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne boleti, želodčni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balsam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštno postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zelene varstvene znamke, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 9-30

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Oznanilo.

Znano je, da namerava podpisani centralni odbor **domačo svinjerejo** s tem povzdigniti, da oddaja dobre, 5 do 6 mesecev stare občinske mrjasce, čiste pasme, po 25 gld. stalne cene. Kmetovalci, ki hočejo pod znanimi pogodbami take občinske mrjasce prevzeti, naj se po podružnicah našega društva ali po okrajnem odboru obrnejo do podpisanega centralnega odbora ter prej naznanijo pasem mrjasca in priložijo določeno svoto.

Gradec, dne 24. avgusta 1897.

3-3

Centralni odbor c. kr. kmetijske družbe na štajarskem.

●	Franc Dolenc v Mariboru, Tegethofove ulice 21	●
Zaloga manufakturnega blaga na debelo in drobno	<p>P. n.</p> <p>Slavnemu občinstvu priporočam svojo</p> <h3>veliko zalogo suknenege, platnenege in modnega blaga</h3> <p>za moške in ženske obleke vsake vrste štofov, kamgarnov in lodna, črne gladke in pisane kašmirje od najcenejše do najboljše vrste in najnovejše volnatne zimske in židane robe. — Narejene bele, pisane in Jägerjeve srajce, kolirje, manšete in najnovejše zavrtnike, katere prejemanj iz najboljših tovarn.</p> <p>Veliko zalogo vsake vrste odej in kocov.</p> <p>Zagotavljam vsakemu po nizkih cenah pošteno postrežbo.</p> <p>Z odličnim spoštovanjem</p> <p>1-6</p> <p style="text-align: right;">Franc Dolenc.</p>	Zaloga manufakturnega blaga na debelo in drobno
●	Franc Dolenc v Mariboru, Tegethofove ulice 21	●

Ker sem mnogo blaga dobro nakupil, zato priporočam za jesenske in zimske potrebščine:

Dokler bo kaj v zalogi:

Loden za ženske, dvoširok, meter fl. — 16
6 metrov za eno obleko dovolj.

Čudno po ceni:

Cheviot „noppe“, dvoširok . meter „ — 32
Modni vzorci.
Štajarsko sukno, dobro in trpeče „ „ — 45
gladko v vseh barvah.
Novina za jesen „elceter“ „ „ — 60
Najboljše in praktično modno oblačilo.
Ženski robeč 130cm širok . . „ „ — 65
v lepih barvah.
„Remage“, novina za zimo 120cm širok „ „ — 85
Črno modno blago, dvoširoko „ „ — 60
gladko in pisano, čista volna.

Posebno se opozarja:

Flanelni barhent, se da prati, meter fl. — 16
Za žensko in otroško perilo.

Modni barhent, lepi vzorci — 20
Valerijini flanel, na obeh straneh lep — 22
Ekscelsin, novina, na obeh straneh lep, — 28
Velon-barhent, za pluze — 33

Za priložnost:

Cheviot za možko obleko, . meter fl. 1·20
v vseh gladkih barvah.
Diagonal-Cheviot 1·50
Mikana preja, načrtana in pisana „ „ 1·10
Škofjeloški „Cheviot“ 1·75
obe strani enaki.
Krnovsko blago 1·60
Flamé-loden, siv in rjav, 1·40
Pravi tirolski loden 1·60
Blago za zimske suknje, pristnih barv 2·—

Prosim prepričate se:

Inlet, neobdelan, za spodnje hlače, boljši kot vsako platno meter fl. — 16
Plehan inlet št. 20, boljši ko katero drugo perilo „ „ — 20
Bozna-Mohinos, neprekosljiv, se težko raztrga „ „ — 22
Flanelne posteljne odeje gl. 1·50, Jaguard-odeje gl. 2·—
Jägrovo perilo za moške, ženske in otroke po tovarniški ceni.
Himalaja-veliki robeč, pristno blago, gladke barve, 1 komad 3 gld.
Plüš, damastni gradl, matracni gradl in platno za postelje vsake širokosti.
Razno blago za podvlako vseh barv in širokostij; od 10 kr. višje.

Karol Pichler, Maribor,
glavni trg št. 16, „K novi frančiškanski cerkvi“.